

หอมจรุง... ปรุงกลิ่นรัญจวนใจ

นอกจากกลิ่นที่สวยงามจะเป็นสิ่งที่โดดเด่นของขนมไทยแล้ว
“กลิ่น” ที่หอมหวานก็ถือเป็นเอกลักษณ์สำคัญอีกหนึ่งอย่าง
ที่ทำให้ขนมไทยสามารถเข้าไปยึดครองพื้นที่ในหัวใจ
ของผู้ที่เคยลองลิ้มชิมรสขนมไทยได้อย่างเหนียวแน่น

กลิ่นที่ใช้ทำขนมไทยในสมัยก่อนส่วนใหญ่ได้จากธรรมชาติรอบๆ ตัว
คนไทย ก่อเกิดเป็นภูมิปัญญาที่สืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่น

เปิดกรุภูมิปัญญา...ปรุงกลิ่นขนมไทย

กลิ่นน้ำลอยดอกมะลิ

เด็ดดอกมะลิแต่เช้าตรู่ นำมาล้างน้ำแล้วห่อด้วยใบตอง เก็บไว้ในที่เย็น
พอถึงตอนประมาณ 6 โมงเย็น ตวงน้ำต้มสุกที่เย็นแล้วใส่ภาชนะที่มีฝาปิด
เด็ดกลีบเลี้ยงออก ค่อยๆ ใส่ดอกมะลิให้ก้านจุ่มอยู่ในน้ำ ดอกจะบาน
ส่งกลิ่นหอมได้เต็มที่ อย่าใส่ดอกมะลิแน่นเกินไป ปิดฝาให้สนิท
พอเช้าของอีกวันค่อยๆ ซ้อนเอาดอกมะลิออก แล้วกรองน้ำลอยดอกมะลิ
ก่อนนำไปทำขนม (สามารถใช้ดอกกุหลาบมอญแทนได้เช่นกัน)

กลิ่นดอกกระดังงา

เด็ดกลีบดอกกระดังงา นำมาลนเทียนอบให้หอม ใส่ขวดโหล
ปิดฝาให้สนิท (ถ้าเป็นกลิ่นที่นิยมใช้อบขนมแห้งชนิดต่างๆ
ส่วนถ้าเป็นน้ำก็นิยมอบน้ำข้าวแช่มากกว่าอาหารชนิดอื่น)

กลิ่นเทียนอบ

จุดไฟที่ปลายของเทียนอบทั้งสองข้างให้ไฟลุก รอสักครู่จนไฟดับ
วางในถ้วยตะไลใส่ลงในขวดโหล ปิดฝาให้สนิท (การใช้เทียนอบในครั้งต่อไป
ต้องตัดไส้เทียนที่ดำๆ ออกเสียก่อน จึงจุดไฟใหม่ มิฉะนั้นจะมีแต่กลิ่นควัน)

กลิ่นใบเตย

หากนำใบเตยมาโขลก คั้นน้ำแล้วกรอง จะได้สีเขียวและมีกลิ่นหอม
แต่ถ้าจะใช้เฉพาะกลิ่นก็นำใบเตยมาล้างให้สะอาด หั่นเป็นท่อนยาวแล้ว
จึงใส่ลงในอาหารนั้นได้เลย กลิ่นหอมของใบเตย ก็จะระเหยออกมา

นิตยสาร “ขนมไทย”
54-02 / No. 08